

„Тамъ между тьмны-тылѣсове, люти-ти Дре-
вляне ся наслаждавахъ съ слободѣ (каквѣ ли?) и го
посрѣщнахъ съ оржіе; нѣ Олегъ гы побѣди, и
той народъ, който бѣше богатъ съ звѣрове (треб-
ваше да каже: страна богата съ звѣрове, а не народъ, който
быва богатъ съ добыткъ) задлѣжися да му плаща дань
черны куници.*)

„Въ подирны-ты двѣ години (884 и 885) Рос-
сійскый Князь завладѣ земѣ-тѣ на Днѣпрскы-ты
Сѣверяне, и на съсѣды-ты имъ Радимичи (пакъ
привзманія, а имянно като ся връщаше назадъ прѣз истый
пѣтъ къмъ Новгородъ!), той побѣди прѣвы-ты (сир. Сѣ-
веряне-ты, или Черниговци-ты), освободи гы отъ власть-
тѣ Козарскѣ, (сир. съче гы, за да ги освободи отъ иго-
то Козарско), и рече: азъ съмъ тѣхенъ врагъ, а не
вашъ! (нѣ все ся би съ тѣхъ, зачто-то имъ навѣ!), благо-
дарн ся съ най лекъ данокъ“ И тѣи Сѣверяне,
тѣи подданици Козарскы, сѣ силни-ти независими народы, кои-
то ся нахождахъ между Киевъ и Новгородъ! „Вѣр-
ность-та и добро-то разположеніе на Сѣверяне-
ты бяхъ нему много нужны за да утвърди съоб-
щеніе-то на Южны-ты области Россійскы съ Сѣ-
верны-ты. Радимичи-ти, жители-ти на брѣгове-
ты Сожскы доброволно ся съгласихъ (пакъ привзи-
манія безъ опираніе!) да даватъ на Россіяне-ты (а тѣи
нима сѣ были Еврей?) что-то давахъ на Козаре-ты.“
Нима власть-та на Козаре-ты ся е простирала толкова далеко
на Сѣверъ? Жялно е много, че Исторіографъ-тѣ накара Оле-
га да мудрува като военначяникъ, а пакъ напротивъ, го
праца да връши двапѣ-ти онова, което можяше да заврѣши
въ единъ пѣтъ, ако, спорядъ думы-ты му, е ималь той го-
лѣмо желаніе да завладѣ Южно-россійскѣ-тѣ независимѣ дръ-
жавѣ, ако е усѣщаль нуждѣ да подкрѣпи съобщеніе-то меж-
ду тѣмъ Италіѣ и Новгородъ. Можемъ да почитаме за до-

*) На извѣстны звѣрове кожи-ти, които послѣ ся употре-
блявахъ на мѣсто пары.